

Ruhumuzu Tövbe ile Arındırmak

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ اللَّهُ إِلَّا اللَّهُ وَمَنْ يَصِرْ عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ (۱۳۵))

عَنْ أَسْمَاءَ بِنِ الْحَكَمِ الْفَزَارِيِّ قَالَتْ سَمِعْتُ عَلِيًّا يَقُولُ: ...وَحَدَّثَنِي أَبُو بَكْرٍ وَصَدَقَ أَبُو بَكْرٍ أَنَّهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: « مَا مِنْ عَبْدٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا فَيُحْسِنُ الطُّهُورَ ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ. »

Kıymetli Müslümanlar!

Okumuş olduğumuz âyet-i kerîmede Cenâb-ı Hak şöyle buyuruyor: **“Onlar çirkin bir şey yaptıkları veya kendilerine kötülük ettikleri zaman Allah’ı hatırlarlar da hemen günahlarının bağışlanmasını dilerler. Zaten günahları Allah’tan başka kim bağışlayabilir ki? Onlar, yaptıklarında bile bile ısrar etmezler.”**¹ Hz. Ebû Bekir’den rivayetle Peygamber Efendimiz ise şöyle buyuruyor: *“Bir kimse bir günah işler de ardından güzelce abdest alır, sonra kalkıp iki rekât namaz kılar ve Allah’tan bağışlanma dilerse, Allah onu mutlaka bağışlar.”*²

Kur’ân-ı Kerîm’de, ilk insanın yaratılışında, onun cismani yapısı, yani bedeni “beşer” olarak isimlendirilmektedir.³ Kendisine ruh üflendiğinde ve böylece ilahî emaneti yüklenebilecek kabiliyete ulaştığında ise “insan” olarak vasıflandırılmıştır.⁴ Beşerden insan olmaya geçişin en önemli merhalesi ise Hz. Âdem’in kıssasında bizlere öğretilmektedir. Yasaklanan ağaca yaklaştıktan sonra ilk insan pişmanlık duygusuna kapılmış ve Rabbine şöyle seslenmiştir: *“Ey Rabbimiz! Biz nefsimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize merhamet etmezsen muhakkak ki kaybedenlerden oluruz.”*⁵

Aziz Kardeşlerim!

İlk insanı Âdem kılan, yeryüzünde halife hâline getiren şey, hatadan dönüp Allah’a istiğfar etmesidir. Yani aslında insanlığın tarihi tövbe ile başlamıştır. Kibri nedeniyle isyan eden İblis ise Cenâb-ı Hak’a “Beni sen saptırdın.” demiştir. İnsanın günahı nefsinin, hevasının peşine düşmesiydi. İblis’in günahı ise kibir ve hırsından ileri gelmiştir. Yani insanın Âdem olması günahtan itaate dönmesiyle gerçekleşirken, İblis’in şeytan olması ise hatasından sonra isyana devam etmesi nedeniyle olmuştur. Her bir insan Âdem olma izzeti ile şeytan olma zilletinin arasında bir tercihle karşı karşıyadır. Öyle ki, ya

tövbesi arşa ulaşır, melekler kendisine gıpta eder; ya da günahta öyle alçalır ki, şeytanlar dahi kendisine şaşırır.

Muhterem Müslümanlar!

Tövbe Allah’a verdiğimiz kulluk ahdini hatırlamaktır. Her bir insan, hayatının farklı safhalarında birçok hata ile karşılaşır. Bilerek yahut bilmeyerek günahlara bulaşır. Şüphesiz bu durum, bir imtihan içerisinde olduğumuz gerçeğinin neticesidir. Günahtan sonra içimizde bir pişmanlık duygusu oluşur; bu kalbimizde hâlâ imanın nurunun bulunduğu alametidir. İçerisinde bulunduğumuz hâlden rahatsızlık duyarız. İşte bu rahatsızlık aslında bir fırsattır. Gönül aydınlığımızı korumak için hemen bu fırsatı değerlendirmekle mükellefiz. Samimi bir üslupla, pişmanlığımızı ve üzüntümüzü Cenâb-ı Hak’a sunarken, dilimizden istiğfar sözcükleri dökülmelidir. Efendimizin müjdesinden biliyoruz ki, ihlas ile günahlardan af dileyen kimse, âdeta yeniden doğmuş gibi tertemiz bir kalbe ulaşır. Her ne kadar mağfiretin karşılığını ahirette görecektir olsa da tövbe eden kimsenin gönlünde bir huzur meydana gelir. Çünkü o günahında ısrar etmemenin ve yeniden Yaratıcısının rızasına yönelmenin huzuruna kavuşmuştur. Efendimiz bir rivayette tövbe eden bir kimse karşısında Cenâbı Hak’ın rızasını izah ederken, çölde su arayan bir kimsenin durumunu örnek verir. Nasıl ki o kimse suyu bulduğunda büyük bir sevince kapılıyorsa, günahından sonra tövbe eden kimse için de Cenâb-ı Hak o derece sevinmektedir. Unutmayalım ki tövbe duygusu da Rabbimizin bize lütfudur. Nitekim nasıl tövbe edeceğimizi de Kur’ân-ı Kerîm bizlere öğretmektedir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Recep ayını idrak ettiğimiz şu günler bizler için kaçırılmayacak fırsatlar sunuyor. Bu nedenle yalnız kaldığımız anları fırsat bilelim ve tüm günahlarımızdan affımızı, tüm samimiyetimizle dileyelim. Efendimizi örnek alarak her gün yüz defa istiğfar getirmeyi ihmal etmeyelim.

Şu dünya hayatında her an ilahî rahmetin gölgesinde yaşadığımızı ve ahirette tamamen Rabbimizin merhametine muhtaç olduğumuzu unutmayalım.

¹ Âl-i İmrân suresi, 3:135

² Ebû Dâvûd, Vitr, 26

³ Sad suresi, 71

⁴ Hicr suresi, 15:29

⁵ Araf Suresi, 7:23